

## **Uitspraaknr. 07.089**

**Datum:**

1 oktober 2007

Topsportleerling mag geen herkansingen doen en doubleert dientengevolge, communicatie; klacht ongegrond; voortgezet onderwijs.

### **De klacht**

Een vader klaagt erover dat zijn zoon aan het einde van 4 VWO niet in de gelegenheid is gesteld herkansingen te maken, maar moet doubleren. Hij wijst er op dat tenminste één leerling met dezelfde cijfers in haar profiel als zijn zoon wel een herkansing krijgt. De vader vindt dat de rector er onvoldoende rekening mee heeft gehouden dat zijn zoon topsporter is. Tot slot klaagt de vader erover dat de school niet eerder heeft aangegeven dat de prestaties van zijn zoon onvoldoende waren en dat de conrector en de mentor verschillende informatie hebben gegeven over het al dan niet in de rapportvergadering bespreken van zijn zoon.

### **De feiten**

De school is een zogeheten LOOT-school (Landelijk Overleg Onderwijs Topsport), hetgeen betekent dat de school jonge topsporters faciliteiten biedt om hun opleiding te combineren met het bedrijven van topsport. Deze faciliteiten kunnen bestaan uit aanpassingen in het rooster, het bieden van extra begeleiding en aanpassingen in het rooster van proefwerken, tentamens en examens. De zoon behoort tot de top van Nederland en beoefent zijn sport op Olympisch niveau. Op grond daarvan is hij toegelaten tot het topsportplan van de school. De zoon maakt onder meer gebruik van de mogelijkheid gedurende tussenuren onder begeleiding te werken (planopvang). Ook heeft hij gedurende het schooljaar 2006-2007 twee niet-profielvakken niet hoeven te volgen. Aan het eind van het schooljaar had de zoon onvoldoendes (5) voor twee profielvakken en voor twee niet-profielvakken. Op grond van de bevorderingsnormen zou dat tot de beslissing dienen te leiden dat hij moest doubleren. Niettemin heeft de docentenvergadering zich beraden over de vraag of doubleren het meest aangewezen was. De bespreking door de docenten leidde tot de conclusie dat dit inderdaad het geval was, zodat besloten is de zoon 4 VWO te laten doubleren. De vader heeft hiertegen geprotesteerd, maar dat heeft niet tot een andere beslissing geleid. Tevens staat vast dat een medeleerling van de zoon, die eveneens twee onvoldoendes in het profieldeel had, ook door de docentenvergadering is besproken met als resultaat dat deze leerling in de gelegenheid werd gesteld een herkansing te maken.

### **De visie van partijen**

Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht.

### **Overwegingen van de Commissie**

De Commissie merkt allereerst op dat zij beslissingen over het al dan niet bevorderen van leerlingen terughoudend toetst. Dat wil zeggen dat een dergelijke klacht alleen dan gegrond geacht wordt indien de school hetzij ernstige procedurefouten heeft gemaakt, de beslissing omtrent bevordering kennelijk onjuist is of de school overigens niet in redelijkheid tot de beslissing had kunnen komen. Bovendien rekent de Commissie het niet tot haar taak zich een oordeel te vormen over het kennen en kunnen van leerlingen.

Bij het nemen van de beslissing of een leerling bevorderd kan worden naar een volgend jaar hanteert de school bevorderingsrichtlijnen. In deze richtlijnen, die zijn gepubliceerd in de schoolgids, zijn cijfermatige normen opgenomen, op grond waarvan een leerling wel of niet bevorderd kan worden. Tussen wel en niet bevorderen ligt het zogenaamde bespreekgebied. Niettemin heeft de school de gewoonte om, aanvullend op de bevorderingsnormen, iedere leerling, die op grond van de behaalde cijfers niet direct kan worden bevorderd, in de docentenvergadering te bespreken.

Indien de cijfers van een leerling ertoe leiden dat deze zich in het bespreekgebied bevindt, is het aan de docentenvergadering om te beslissen of de leerling bevorderd wordt, eventueel onder oplegging van een taak of een herkansing. Factoren die een rol kunnen spelen bij het bespreken van een leerling zijn de resultaten voor de andere (niet onvoldoende) vakken, het verloop van de cijfers gedurende het jaar en de inzet en motivatie van de leerling.

Niet in geschil is dat de zoon op grond van zijn cijfers niet voor bevordering in aanmerking kwam en evenmin dat hij desondanks in het bespreekgebied terecht kwam. In hun vergadering hebben de docenten unaniem besloten hem te laten doubleren.

De Commissie is ten aanzien van de zoon niet gebleken van zodanige bijzondere omstandigheden speelden dat de docenten niet in redelijkheid tot hun beslissing hebben kunnen komen. Qua cijfers stond de zoon zeer zwak, ook voor de vakken waarvoor hij een voldoende behaalde. Dat hij topsporter is, is voor de beslissing omtrent bevordering van ondergeschikt belang. Terecht dienen ook topsportleerlingen aan de eisen voor de gevolgde opleiding te voldoen. Indien dit anders zou zijn, zou de waarde van de opleiding onder druk komen te staan. De status van topsporter levert de 'sportleerlingen' en dus ook de zoon andere faciliteiten op, die het voor hen mogelijk moeten maken school en topsport te combineren. Van ongelijke behandeling kan naar het oordeel van de Commissie nagenoeg nooit sprake zijn wanneer het gaat om leerlingen die in de docentenvergadering besproken worden. De individuele, hoogst persoonlijke omstandigheden die in zo'n bespreking een (doorslaggevende) rol kunnen spelen, maken de gevallen onvergelijkbaar en a fortiori ongelijk. Er spelen dan zodanig andere dan cijfermatige factoren een rol dat het zeer wel denkbaar is dat een leerling met een lagere totaalscore wel bevorderd wordt en een leerling met een hogere score, zoals in het geval van de zoon, niet.

De omstandigheid dat de beslissing door alle docenten gezamenlijk wordt genomen bevordert de zogenoemde intersubjectiviteit van het oordeel en biedt voldoende garantie tegen willekeur. Het gegeven dat een medeleerling met minder punten dan de zoon wel voor een herkansing in aanmerking is gekomen, brengt niet mee, dat kan worden gezegd dat de beslissing niet in redelijkheid had kunnen worden genomen. Dit gegeven kan dan ook niet tot gegrondheid van dit klachtonderdeel leiden. Ten slotte is de Commissie niet gebleken dat de rector bij het nemen van de beslissing omtrent bevordering van de zoon ten nadele van de zoon is afgeweken van de procedure, zodat de klacht op dit onderdeel ongegrond is.

Wat betreft de klacht dat de rector niet eerder in het jaar signalen aan de vader heeft gegeven dat de schoolprestaties van de zoon te wensen overlieten constateert de Commissie dat de rapporten van de zoon door het jaar heen een zorgwekkend beeld te zien geven. Dit kan ook de vader niet zijn ontgaan. Daarnaast heeft de mentor tot drie keer toe de zorg van de school over de prestaties van de zoon aan de ouders overgebracht. Aldus staat vast dat de klacht op dit onderdeel feitelijk onjuist en derhalve ongegrond is.

Wat betreft de communicatie tussen school enerzijds en de ouders en hun zoon anderzijds vraagt de Commissie zich wel af of de rol van de topsportcoördinator voldoende invulling heeft gekregen. De vader heeft aangegeven dat de zoon gedurende het jaar mogelijk overbelast is geweest en na toernooien regelmatig geblesseerd was. Het komt de Commissie voor dat iets dergelijks op school niet onopgemerkt mag blijven en dat de topsportcoördinator in dezen een actieve rol moet worden toegekend. De topsportcoördinator zal voldoende ruimte dienen te krijgen om deze rol te vervullen. Die rol zal zich scherper aftekenen bij het signaleren (of voorkomen) van problemen die samenhangen met de sportbeoefening van leerlingen en bij het bewerkstelligen van een oplossing. Aan deze rol inherent is, dat de topsportcoördinator invloed heeft op beslissingen van het docententeam. De Commissie zal hierover een aanbeveling aan het bevoegd gezag richten, ook al omdat bij voortzetting van de praktijk van het afgelopen jaar niet uit te sluiten is dat de zoon volgend jaar in een vergelijkbare positie terechtkomt.

Ten slotte beklagt de vader zich over het feit dat de mentor en de conrector verschillende mededelingen hebben gedaan over het al dan niet bespreken van de zoon in de docentenvergadering, waarbij de vader stelt dat als hij geweten had dat de zoon besproken zou worden, hij pogingen in het werk zou hebben gesteld de docenten te bewegen de zoon alsnog een kans te geven naar 5 VWO te gaan. De Commissie overweegt dienaangaande dat zowel de uitlating van de mentor als de mededeling van de conrector feitelijk juist waren. Op grond van zijn cijfers kwam de zoon immers niet voor bespreking in aanmerking en hij is besproken in de docentenvergadering. Hoewel ervan uit mag worden gegaan dat de mentor op de hoogte was van het feit dat alle leerlingen, die niet al op grond van hun cijfers bevorderd worden, door de docenten besproken worden, maakt dat de opmerking van de mentor niet minder juist.

Het enkele feit dat de vader daardoor naar eigen zeggen niet in de gelegenheid is geweest de docenten te benaderen om hun mening over de bevordering van de zoon eventueel te beïnvloeden, leidt niet tot gegrondheid van dit klachtonderdeel. De bevorderingsprocedure voorziet immers niet in een dergelijk inspraakmoment voor ouders. De Commissie wil niet nalaten haar bevreemding uit te spreken over het volgens de rector bestaande gebruik dat de mentor alleen die ouders belt, voor wie de uitkomst van de docentenvergadering een verrassing zal opleveren. Hoe kwetsbaar deze wijze van communiceren is blijkt al wel uit het feit dat de vader onaangenaam verrast bleek door de beslissing dat de zoon niet werd bevorderd. De Commissie zal ook hierover een aanbeveling richten aan het bevoegd gezag.

## **Het oordeel van de Commissie**

De klacht is ongegrond.

## **Aanbevelingen van de Commissie**

De Commissie beveelt het schoolbestuur aan:

- na te gaan of de rol van topsportcoördinator bij het vroegtijdig signaleren van problemen voldoende uit de verf komt en zonodig dit aspect van de functie zodanig te versterken dat de topsportcoördinator invloed heeft op de beslissingen ten aanzien van topsportleerlingen;
- eenduidig beleid te ontwikkelen en in te voeren over de wijze waarop ouders/verzorgers geïnformeerd worden over de beslissing omtrent bevordering van leerlingen.